

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/17/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117012125
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Tencer
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2117012125.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Tencera a sudcov Mgr. Kristíny Ferencziovej a JUDr. Martina Žovince, v trestnej veci odsúdeného R. B., o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 18.12.2017, č.k. 1PP/141/2017, na neverejnom zasadnutí dňa 22.02.2018, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného R. B., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Trnava zo dňa 18.12.2017, č.k. 1PP/141/2017 súd rozhodol podľa § 66 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 2 Trestného zákona tak, že žiadosť odsúdeného R. B. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol.

Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že odsúdený podal na Okresný súd Trnava žiadosť o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý si vykonáva v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou na základe rozhodnutia Okresného súdu Žilina zo dňa 15.08.2014 sp. zn. 36T/129/2014 v spojení s uznesením Okresného súdu Žilina zo dňa 21.07.2015 sp. zn. 36T/129/2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline zo dňa 08.09.2015 sp. zn. 3Tos/114/2015, rozsudkom Okresného súdu Žilina zo dňa 03.11.2015 sp. zn. 3T/129/2015 a rozsudkom Okresného súdu Žilina zo dňa 02.02.2017 sp. zn. 35T/139/2016.

Z hodnotenia odsúdeného prvostupňový súd zistil, že správanie a vystupovanie odsúdeného v predchádzajúcom ústave (Sučany) nebolo na požadovanej úrovni, pretože sa dopúšťal opakovaných porušení ústavného poriadku a časového rozvrhu dňa, vytváral konfliktné situácie a mal ľahostajný prístup k práci. Správanie a vystupovanie odsúdeného v aktuálnom ústave je na požadovanej úrovni. Doposiaľ počas celého výkonu trestu nebol disciplinárne odmenený a disciplinárne tresty nemá evidované. Odsúdený len čiastočne plní ciele stanovené programom zaobchádzania. Resocializačná prognóza sociálneho rizika je menej priaznivá, odsúdený čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie a na základe toho ústav odporúča jeho podmiennečné prepustenie s dohľadom.

Súd v odôvodnení svojho uznesenia ďalej uvádza, že u odsúdeného nebola splnená tretia zákonná podmienka podmiennečného prepustenia. Vzhľadom na opakovane páchanú trestnú činnosť má súd za to, že náprava páchatela a celkové pozitívne pôsobenie na osobu odsúdeného je možné len počas výkonu trestu odňatia slobody. V minulosti mu boli ukladané podmiennečné tresty aj nepodmiennečné tresty, účel týchto trestov sa nenaplnil a odsúdený pokračoval v protispoločenskom konaní napriek tomuto postihu.

Proti uvedenému uzneseniu Okresného súdu Trnava podal odsúdený priamo na verejnom zasadnutí, ihneď po jeho vyhlásení sťažnosť, ktorú písomne bližšie a podrobnejšie neodôvodnil.

Podľa § 66 ods. 1) Trestného zákona súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a

b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Krajský súd v Trnave ako nadriadený súd, oprávnený rozhodovať o sťažnosti odsúdeného proti napadnutému uzneseniu Okresného súdu Trnava, preskúmal v zmysle ustanovenia § 192 Trestného poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako i konanie, ktoré predchádzalo tomuto výroku a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného je nedôvodná.

Prvostupňový súd vo svojom rozhodnutí správne uviedol, že odsúdený splnil formálnu podmienku podmiennečného prepustenia, teda vykonal potrebnú časť z výmery uložených trestov odňatia slobody, ktoré sa v tomto konaní považujú z hľadiska súdnej praxe za jeden trest. Rovnako správne prvostupňový súd posúdil, že odsúdený nespĺňal tú podmienku uvedenú v § 66 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, podľa ktorej súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Vzhľadom na osobu odsúdeného, na okolnosti, na ktoré poukázal okresný súd z hľadiska charakteru opakovane páchanej trestnej činnosti ani podľa názoru krajského súdu neumožňuje prijať pozitívnu prognózu jeho budúceho správania t. j. že nebude páchať proti spoločenskú činnosť a bude viesť život v súlade so spoločenskými záujmami. Odsúdený bol doposiaľ 6 krát súdne trestaný, pre úmyselnú trestnú činnosť. Podmiennečné prepustenie je na mieste len vtedy, keď všetky okolnosti prípadu odôvodňujú predpoklad, že pre spoločnosť nie je reálne riziko recidívy odsúdeného, ak bude žiť na slobode. Ako na to správne poukázal súd prvého stupňa, odsúdený mal možnosti preukázať, že podmiennečné odsúdenie ako aj podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody na jeho nápravu postačujú, avšak odsúdený sa vrátil k páchaniu trestnej činnosti v lehote kratšej ako 1 mesiac po predchádzajúcom podmiennečnom prepustení, a preto je možné konštatovať, že výchovné pôsobenie a pozitívne pôsobenie je možné iba počas jeho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody. Sťažnostný súd podotýka, že odsúdenému boli poskytnuté viaceré šance, tak ako je uvedené vyššie, a to aj formou ukladania podmiennečných trestov aj formou podmiennečného prepustenia. V jeho prípade je plne namieste záver ku ktorému dospel okresný súd, a to, že po prípadnom podmiennečnom prepustení je veľmi pravdepodobná recidíva odsúdeného.

Nakoľko krajský súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu prvostupňového rozhodnutia, sťažnosť odsúdeného R. B. ako nedôvodnú v zmysle § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.